

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/209/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712011821
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5712011821.3

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Miroslavom Mazúchom na hlavnom pojednávaní 15. 07. 2014 v Martine takto

rozhodol:

Obžalovaný

K. Ď. B. W. O. R. O. , R.. XX. XX. XXXX v K., trvale bytom K., B.. U.
Č.. XX, invalidný dôchodca,

uznáva sa za vinného, že

dňa 31. 07. 2011 vo večerných hodinách si vytypoval osobu K. Q., nar. XX. XX. XXXX, v predajni Lahôdok na Ul. Timravy v Martine, ktorá bola pod vplyvom alkoholických nápojov, následne sa ponúkol, že ju odprevadí do jej bytu na B.. T. Č.. XX v K. a po tom, ako s ňou požil ďalšie alkoholické nápoje, uložil ju na posteľ v izbe a z krku jej odopál retiazku zo žltého kovu spolu s prívieskom v tvare kríža, čomu sa poškodená, vzhľadom na požitý alkohol, nevládala brániť a z bytu odišiel, čím K. Q. spôsobil krádežou retiazky škodu v sume 485,40 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný na sebe,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., lebo pokladá úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 3 roky uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Martin zo 17. 10. 2013 sp. zn. 3T/79/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 12. 03. 2014 sp. zn. 2To/12/2014, právoplatný 12. 03. 2014 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej O. Q., R.. XX. XX. XXXX v Č., trvale bytom K., B.. O.. I. Č.. XX škodu v sume 485,40 € /slovom štyristoosemdesiatpäť Eur a štyridsať Eurocentov/.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal 06. 11. 2012 obžalobu na K. Ď. pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je

uvedené vo výroku podanej obžaloby. Vec bola pridelená na prejednanie a rozhodnutie samosudkyňi JUDr. Veronike Húšťovej. Samosudkyňa 22. 02. 2013 vydala vo veci trestný rozkaz, ktorým uznala obžalovaného K. Ď. vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a uložila mu trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok a povinnosť nahradiť poškodenej K. Q. škodu vo výške 500 €. Obžalovanému bol doručený trestný rozkaz 12. 03. 2013 a 13. 03. 2013 podal voči trestnému rozkazu odpor. Vec bola 03. 09. 2013 pridelená na prejednanie a rozhodnutie samosudcovi Mgr. Róbertovi Veterníkovi, ktorý 01. 10. 2013 oznámil svoju zaujatosť a Krajský súd v Žiline uznesením z 10. 10. 2013 sp. zn. 1Nto/11/2013 samosudcu Mgr. Róberta Veterníka vylúčil s vykonávania úkonov trestného konania vo veci obžalovaného K. Ď.B.. Vec bola 16. 10. 2013 na ďalšie konanie predložená Mgr. Miroslavovi Mazúchovi.

Obžalovaný ani prokurátor na hlavnom pojednávaní neprejavili záujem konať o dohode o vine a treste a obžalovaný vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu v podanej obžalobe. Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný návrh poškodenej z prípravného konania na náhradu škody, poškodená si uplatňovala nárok vo výške 500 €. Obžalovaný K. Ď. na hlavnom pojednávaní zhodne ako v prípravnom konaní vypovedal, že poškodenú Q. stretol v lahôdkach, bola veľmi opitá a pýtala od neho i jeho kamarátov peniaze na alkohol. Čašníčka ho požiadala, aby išiel s Q. domov. Bol ochotný Q. odprevadiť a tá mu vysvetlila kde býva. Vchodové dvere do bytovky boli otvorené, išli hore výťahom a keďže nevedeli nájsť byt, usmernila ich suseda N.. Poškodenú Q. nechal pred lietacími dverami na chodbe, ďalej ísť nechcel, pretože nevedel či doma nemá muža, aby nemala problémy. Neotváral jej kľúčmi dvere na byte, ani v byte nepil pálenku. Q. nechal sedieť na schodoch a išiel naspäť do lahôdok. Zlatú retiazku s krížikom jej nezobral. S Q. a jej mamou sa náhodne stretol neskôr v parku. Porozprávali sa o všetkom, ale viacmenej Q. mame bolo všetko trápne, lebo poznala svoju dcéru.

Poškodená K. Q. zomrela 15. 06. 2013, súd preto prečítal jej výpovede z prípravného konania. Svedkyňa K. Q. vypovedala, že 31. 07. 2011 asi o 18- tej hodine išla do lahôdok na ul. Timravy v Martine. Bola pod vplyvom alkoholu. V lahôdkach nemala finančné prostriedky, preto jej alkohol objednával K. Ď. aj ďalší neznámy muž. Bola značne pod vplyvom alkoholu a zaspala na stole. Prebudila sa vtedy, keď ju domov odprevádzal obžalovaný K. Ď., ktorý mal so sebou ešte pollitra vodky a ponúkol sa jej, že ju odprevadí. Vchod na bytovom dome i byt otvoril K. Ď., ktorému dala kľúče. Cestou do bytu obžalovaný komunikoval aj s jej susedou O. N., ktorá býva o poschodie nižšie. Keď prišli do bytu, niečo ešte vypili. Bola unavená a preto si ľahla na posteľ. Obžalovaný K. Ď. ju začal hladkať po krku, zaregistrovala, že jej rozopína zlatú retiazku, na ktorej mala veľký zlatý krížik. V tom čase už bola nevládna, preto sa nebránila a hneď potom zaspala. Vôbec nevedela, kedy K. Ď. odišiel z jej bytu. Nadránom sa zobudila, obžalovaný v jej byte nebol a kľúče od bytu boli vo vchodových dverách zvnútra, asi ich tam dal obžalovaný. Všimla si, že jej na krku chýba retiazka. Bola z toho veľmi rozčúlená, preto v amoku kričala, že jej ukradli retiazku a klopala aj susedom. Potom jej prišlo zle a niekto privolať rýchlu zdravotnícku pomoc. V nemocnici bola tri dni. Ešte predtým ako vec išla oznámiť na políciu, bola za ňou N., jej suseda a povedala, že vie kto jej ukradol retiazku. Dala jej údaje o K. Ď. a vtedy sa vlastne dozvedela, že obžalovaný sa takto volá. N. taktiež jej matke hovorila, že retiazku jej ukradol K. Ď.. Svedkyňa ďalej vypovedala, že retiazku mohol odcudziť iba K. Ď., pretože iba on bol v byte a vchodové dvere majú z druhej strany guľu, takže sa z chodby nemôže nikto dostať do jej bytu. Navyše si pamätá ako retiazku rozopínal a dával jej ju dole z krku. Z bytu jej taktiež zmizol notebook, ale ohľadom tohto notebooku nemôže tvrdiť kto jej ho zobral, iba si myslela, že aj notebook zobral obžalovaný K. Ď.. Svedkyňa popísala, že retiazka bola o dĺžke 30 cm, tvorili ju zlaté oká v tvare obdĺžnika, veľkosť zlatého oka bola asi 0,5 cm, na retiazke bol zavesený zlatý kríž o rozmere 7 x 5 cm, určite nebol ľahký a retiazka taktiež patrila k tým mohutnejším a ťažším retiazkam. Krádežou zlatej retiazky jej vznikla škoda 500 €, pretože jej ju darovala mama, ktorá ju kúpila asi za takúto cenu. Poškodená navrhla, aby bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť jej spôsobenú škodu vo výške 500 €. Svedkyňa poškodená zotrvala na svojej výpovedi aj pri konfrontácii s obžalovaným 18. 10. 2012. Opätovne vypovedala, že Ď. ju začal hladkať po krku a medzitým jej odopol zlatú retiazku s krížikom. Pod vplyvom alkoholu bola nevládna, nebola schopná mu vzdorovať a zaspala. Keď sa prebudila, zistila, že jej chýba retiazka. Výpoveď svedkyne poškodenej bola v prípravnom konaní zhodná, na výpovedi zotrvala aj pri konfrontácii, a aj keď bola preukázateľne pod vplyvom alkoholu jednoznačne vypovedala, že videla ako jej obžalovaný K. Ď. dáva dole z krku zlatú retiazku s krížikom. Súd po zhodnotení dôkazov nezhliadol žiadny dôvod, ktorý by znižoval vierohodnosť výpovede poškodenej.

S výpoveďou poškodenej je v súlade aj výpoveď svedkyne, jej matky O. Q., ktorá je nepriamym dôkazom a ktorá vypovedala zhodne v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní. Svedkyňa vypovedala, že 01. 08. 2011 jej volali z nemocnice, že dcéra je hospitalizovaná. Dozvedela sa aj o krádeži. Dcéru

hneď v nemocnici navštívila. Dcéra veľmi plakala a vyrozprávala jej, čo sa v noci stalo. Priznala sa, že mala veľmi vypité a večer bola v lahôdkach. Potom ju z lahôdok domov išiel odprevadiť neznámy muž, ktorého pozvala ďalej. Povedala jej, že ju hladkal po krku, ona mala vypité, nevládala sa moc brániť, ale videla, ako jej dával dole z krku zlatú retiazku s krížikom. Potom zaspala a keď sa prebudila zistila, že jej chýba retiazka, ktorú mala na krku. Chytila veľký amok, vyšla na balkón svojho bytu a kričala, že ju okradli. Keď sa po troch dňoch dcéra vrátila z nemocnice domov, navštívila ich jej susedka N. a hneď povedala jej dcére, že vie kto retiazku ukradol, pretože vie kde býva a ako sa volá. Pýtala sa N., či by išla potvrdiť tieto skutočnosti na políciu a ona súhlasila. Po rozhovore s N. išli za K. Ď.. S obžalovaným komunikovala, ale on všetko poprel. Dcéra mu povedala, že on jej tú retiazku zobral, že si ho dobre pamätá a má na to svedkyňu pani N.. Ď. hneď išiel za N., veľmi sa rozčuľoval, že čoho ho obviňuje. Ď. sa s N. stretol v parku, bola tam aj ona jej dcéra. Ď. vulgárne nadával N. a vyhrážal sa jej, že jej rozbije hubu. N. mu hovorila, že ho videla večer 31. 07. 2011 v bytovke spolu s jej dcérou. Potom sa už N. s nimi nechcela rozprávať. Vec nahlásili na políciu v ten deň. Potvrдила, že dvere na vchode do bytovky bývajú uzamknuté a je na nich guľa, taktiež sa zamykajú lietacie dvere na chodbe na poschodí, kde bývala jej dcéra. Svedkyňa ďalej vypovedala, že navrhuje aby súd pri uznaní viny uložil obžalovanému povinnosť nahradiť jej spôsobenú škodu 485,40,- €, z dôvodu krádeže retiazky, pretože túto retiazku kúpila a darovala svojej dcére a podľa rozhodnutia o dedičstve, je dedičkou svojej dcéry. Výpoveď svedkyne O. Q. je síce nepriamym dôkazom, pretože nie je svedkyňou, ktorá bola na mieste činu, avšak je celkom v súlade s výpoveďou priamej svedkyne K. Q. a tak významným spôsobom podporuje pravdivosť výpovede poškodenej. Súd nenašiel jediný dôvod, kvôli ktorému by mal výpoveď O. Q. hodnotiť ako nevierohodnú.

Svedkyňa O. N. nevy povedala zhodne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, preto súd jej výpoveď zhodnotil ako nevierohodnú. Svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala, že koncom júla 2012 videla K. Q., ktorá bola silno pod vplyvom alkoholu s K. Ď., ktorý ju odprevádzal domov. Ď. sa pokúšal otvoriť schodištvé sklenené dvere, ktoré vedú k bytom na štvrtom poschodí. Kľúče od domu mu dala K. Q.. Keď ich videla zavrela za sebou dvere a viac sa o Q. nezaujímal. Na ďalší deň ráno videla, ako odváža Q. záchranka. Keď sa vrátila z nemocnice bola Q. pozrieť. Opýtala sa Q., či vie kto jej retiazku zobral. Q. jej potvrdila, že ju bol odprevadiť opitý domov jeden muž a tento muž jej retiazku zobral. Q. povedala, že toho muža pozná. Povedala jej, že to bol K. Ď.. Q. aj s matkou sa spýtali, či by jej v tejto veci svedčila. Povedala im, že s tým nemá problém. Q. aj s jej mamou boli za Ď. a ten jej hneď telefonoval, či sa s ním nemôže stretnúť v parku na Podháji, aby si všetko vydiskutovali. Obžalovanému v parku len povedala, že ho neobvinila z krádeže, ale videla ho ako odprevádzal opitú Q. domov. Q. potom povedala, že pôjde podať trestné oznámenie. Neskôr jej chlapi v lahôdkach hovorili, že pred odchodom domov s Ď. Q. retiazku na krku ešte mala. Ď. jej potom ešte povedal, že otvoril Liskovej vchodové dvere do bytu, položil kľúče na chladničku a išiel preč.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedala, že Ď. Q. nechal pri dverách, ktoré sú na spoločnej chodbe. Ď. bol hore možno 10 sekúnd. Cestou naspäť jej zaklopal na byte a povedal, že Q. tam nechal. Ď.B. nemohol byť v byte Q., lebo za ten čas by nestihol ani otvoriť jej dvere. U Ď. nevidela Q. kľúče. Pripustila, že obžalovaného pozná asi 20 rokov, sú kamaráti, pozná jeho manželku aj deti.

Svedkyňa k rozporom vo výpovediach z prípravného konania a hlavného pojednávania vypovedala, že teraz na súde si len pamätala, že Q. mávala s kľúčmi v ruke. Obžalovanému len povedala, aby Q. nedával k nej, preto išiel s ňou preč. Pripustila že sa stretli v parku na druhý deň, ale iba s Z. a jej mamou, Ď. tam neprišiel. Ď. jej len povedal, že ju nechal v byte, ale nevidela či bol, alebo nebol v byte. Nevidela, že by obžalovaný zložil Q. pred lietacími dverami na chodbe a nevie, či Ď. bol, alebo nebol v byte.

Svedkyňa vypovedala rozdielne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní o okolnosti, či videla obžalovaného Ď. z bytového domu odchádzať (v prípravnom konaní vypovedala, že ho videla iba odprevádzať poškodenú domov), o stretnutí v parku (v prípravnom konaní vypovedala, že sa s ním stretla), o tom, že jej Ď. povedal, že bol v kuchyni Q. bytu, i ohľadom skutočnosti, že mu poškodenej podávala kľúče od bytu. Všetky tieto rozpory vo výpovediach svedkyne v priebehu trestného konania, ako aj jej tvrdenie, že obžalovaného pozná 20 rokov a je jeho kamarátkou, viedli súd k záveru, že vyhodnotil túto výpoveď nevierohodnú.

Hodnota odcudzenej retiazky bola preukázaná odborným vyjadrením č. 263/2014 JHS s.r.o., Sládkovičova č. 10, Martin na 485,40 €. Znalecká organizácia vychádzala z obsahu dostupných dôkazov a to výpovedí poškodenej, fotodokumentácie odcudzenej retiazky, náčrtku odcudzenej zlatej retiazky a ďalších listinných podkladov. Podľa osvedčenia JUDr. Vladimíra Kostovčáka, notára v Martine je O. Q. zákonnou dedičkou nebohej K.T. Q..

Súd obrane obžalovaného neuveril, pretože jeho obrana je rozporná s výpoveďami priamej svedkyne K. Q., svedkyne O. Q. a taktiež s výpoveďou svedkyne O. N. z prípravného konania, z ktorej vyplýva, že obžalovaný sa mal priznať k tomu, že bol v byte poškodenej. Súd preto obranu obžalovaného považoval iba za účelovú v snahe zbaviť sa trestnoprávnej zodpovednosti.

Súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a taký čin spáchal na veci, ktorú mal iný na sebe. Poškodená mala retiazku s krížikom na krku. Obžalovaný konal v priamom úmysle tak, ako je uvedené v § 15 písm. a/ Tr. zák.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal najmä z ustanovení § 31, § 34, § 36, § 37, § 38 Tr. zák. Súd poľahčujúce okolnosti nezistil. Obžalovanému priťažovalo, že bol už pre trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Obžalovaný sa skutku dopustil 31. 07. 2011 predtým, ako mu bol rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 17. 10. 2013, sp. zn. 3T/79/2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline z 12. 03. 2014, sp. zn. 2To/2/2014 uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 3 roky pre pokračovací prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a pokračovací prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. (skutky zo 07. 12. 2011 a 14. 12. 2011). Súd pokladal takto uložený trest odňatia slobody na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný a preto postupom podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody.

Súd O. Q., právnej nástupkyňi poškodenej K. Q. (§ 48 ods.4 Tr.por.) priznal náhradu škody a uložil povinnosť obžalovanému nahradiť poškodenej škodu vo výške 485,40 €, pretože tento nárok bol riadne a včas uplatnený, právna nástupkyňa na nároku zotrvala a nárok bol dostatočne preukázaný odborným vyjadrením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.